

Почуй мене, Боже

Bm Em F#7 Bm

1. По - чуй ме - не, Бо - же, ко - ли я су - му - ю, Ко - ли мо - є сер - це
 2. По - чуй ме - не, Бо - же, бо слаб - ну по - ро - ю, Іду - чи про - ти віт - ру
 3. Бо ме - не гні - тить цей тя - гар пре - ве - ли - кий. Тя - гар той грі - ха гри -
 4. Дай від - по - відь, я вже зне - си - ле - ний про - шу. Зні - ми біль, дай ра - дість

Em F#7 Bm G B Em

вто - ми - лось страж - дать. По - чуй, бо тя - гар мій ле - жить за спи - но - ю,
 вно - чі і в пур - гу. По - чуй, бо я час - то хво - рі - ю ду - ше - ю,
 зе ду - шу мо - ю. Мо - лю - ся я щи - ро, сер - деч - но до Те - бе:
 для сер - ця мо - го. Гні - тю - чий тя - гар, що ле - жить за спи - но - ю.

Em Bm B°7 G F#7

1. Bm 2. Bm

Ус - та пло - ме - ні - ють, не мо - жуть мов - чать. По | чать.
 Вто - мив - ся я, Бо - же, не - ма си - ли йти. По | йти.
 "О Бо - же, по - чуй Ти мо - лит - ву мо - ю!" Мо | ю.
 Ти Сам за - бе - ри і звіль - ни від ньо - го. Гні | го.

1. Почуй мене, Боже, коли я сумую,
 Коли моє серце втомилось страждать.
 /Почуй, бо тягар мій лежить за спиною,
 Уста пламеніють, не можуть мовчати! /2р.

2. Почуй мене, Боже, бо слабну порою,
 Йдучи проти вітру вночі і в пургу.
 /Почуй, бо я часто хворію душею,
 Втомився я, Боже, нема сили йти. /2р.

3. Бо мене гнітить цей тягар превеликий.
 Тягар той гріха гризе душу мою.
 /Молюся я щиро, сердечно до Тебе:
 "О, Боже, почуй Ти молитву мою!" /2р.

4. Дай відповідь, я вже знесилений прошу,
 Зніми біль, дай радість для серця мого.
 /Гнітючий тягар, що лежить за спиною
 Ти сам забери і звільни від нього. /2р.